

„Žinok, jog tai, kas persmelkia visą kūną-nesunaikinama. Niekas negali sunaikinti nemirtingos sielos.“

Komentaras: Įvairios civilizacijos visais laikais turėjo savitą požiūrį į gyvybės kilmę. Šių dienų materialis-tiški mokslininkai gyvybės atsiradi-mo priežastimi laiko cheminių ele-mentų susijungimą, nors eksperi-mentiškai to negali patvirtinti. Iš Ve-dų pozicijos toks teigimas apie gy-vybės materialią prigimtį yra gry-niausias nesusipratimas.

Visų Vedų žinojimo esmė yra išdėstyta „Bhagavad-gitoje“, kuri neapsiriboja šia planeta ir netgi šia Visata. Dar prieš 5 tūkstančius metų, Vedų civilizaci-jos pabaigos laikais, gyveno arijai -žmonės, kurie žinojo gyvenimo ver-tę ir savo civilizaciją grindė dvasine realizacija, t.y. jie suprato dvasios ir materijos skirtumą. Todėl jų gyveni-mo tikslu buvo laikoma savo dvasi-nės prigimties suvokimas, kad siela ir yra tikrasis, Aš“, o materialus kū-nas - tik išorinis apvalkalas, kuris mus pririša prie materialaus pasau-lio. O žmonės, kurie vadovaujasi ma-terialia būties samprata, nežino, jog gyvenimo tikslas - suvokti Absoliu-čią Tiesą.

Juos pakeri išorinės ma-terialaus pasaulio savybės, ir todėl jie nežino, kas yra išsivadavimas.

Antiprotono atradimas buvo apdovanotas Nobelio premija. Antiprotonas ar antimaterija yra dva-sinė realybė. Yra materialus, yra ir dvasinis pasaulis. Antimaterija savo savybėmis diametraliai priešinga materijai. Materija laikina, todėl su-nyksta, o antimaterija yra amžina ir nenykstanti; materija inertiška, o antimaterija - sąmoninga. Anti-materija yra dvasia ir tik dėka jos kūnas gyvuoja. Kai tik siela palie-ka kūną, jis suyra.

Vedos plačiai paaiškina tikrąją sielos prasmę, kuri sąmone persmel-kia visą kūną. Visi jaučiame skaus-mą ar malonumą, atskiroje kūno da-lyje arba visame kūne. Sąmonės iš-plitimas ribojasi vienu konkrečiu kū-nu. Vieno kūno skausmai ar malo-numai nežinomi kitam. Vadinasi, kiek-vienas atskiras kūnas - individua-lios sielos buveinė, o sielos buvimo požymis - individuali sąmonė. Tei-giama, kad sielos dydis - viena dešimttūkstantoji plauko galiuko da-lis. Materialus kūnas be sąmonės -negyvas, lavonui sąmonės negra-žins jokios materialios priemonės. Vadinasi, sąmonė - ne kažkokio, kad ir be galo ilgo materijos elementų jun-gimosi proceso, o dvasinės sielos egzistavimo rezultatas. Taigi, kaip ir Saulė savo spinduliais persmelkia vi-są Visatą ir palaiko ten kūnų gyvavi-mo sąlygas, taip ir siela savo sąmo-ne persmelkia visą kūną ir palaikio ten gyvybinius procesus, kaip pa-vyzdžiui, kraujo kūneliai, išnešiojan-tys deguonį iš plaučių, semiasi ener-gijos iš sielos. Kai siela palieka savo buveinę, kraujo apytakos resursai iš-senka. Vadinasi, ne kas kita, o bū-tent dvasinė siela palaiko materia-laus kūno egzistavimą. Pats kūnas nieko vertas. Privalome žinoti, kad įkūnyta gyva esybė nežūva, kai jos kūnas sužeidžiamas mirtiniais gin-klais. Jos neįmanoma sunaikinti jo-kiu materialiu ginklu, sudeginti ug-nimi, permerkti vandeniui ar išdžio-vinti vėju. Jau dėl savo dvasinės pri-gimties gyvoji esybė negali būti nu-žudyta. Sunaikinti arba manyti esant sunaikinamą galima tik kūną. Su-prantama,

tai jokiū būdu nėra skatinimas žudyti. Vėdos nurodo: nieka-da prieš nieką nenaudok smurto. Sa-vavališkas bet kokio gyvūno ar žmogaus nužudymas vertas pasibjaurėjimo, už jį baudžia jei ne valstybės, tai Viešpaties įstatymais.

Be galo maža Aukščiausios Dvasios fragmentinė dalelė kokybiškai tapati Aukščiausiam. Ji nekinta taip, kaip kūnas. Materialus kūnas todėl, kad jame įsiskiria siela, bet pati siela negimsta. Siela neužgimsta su kūnu, taip pat ji ir nemiršta. Miršta tas, kas gimsta. Kūno pakitimai sielai neturi jokios įtakos, nes ji amžina, visados egzistuojanti ir pirminė. Siela - kupina žinojimo, nes ji visada ir visiškai sąmoninga.

Taigi nei Vėdų žinojimas, nei Šiuolaikinis mokslas neneigia, kad kūne egzistuoja dvasinė siela, o mokslą apie sielą „Bhagavad -gītā“ išsamiai pateikia Pats Dievo Asmuo.

Kęstutis BALTRĖTIS

APIE AUTORIŲ Kęstutis Baltrėtis gyvena Antalksnės kaime, čia atvykęs 2000-ųjų metų balandžio pirmąją iš Žemaitijos. Jau 22-ėjus metus jis eina Bhakti jogos (meilės jogos) keliu, o jau penkiolika metų šias tiesas skleidžia ir aplinkiniams. Jo pamokslų galima pasiklausyti Vilniuje ir Ignalinoje (Ignalinos kultūros centre kas antrą trečiadienį). Kęstučio dvasinis mokytojas gimęs Airijoje, šiuo metu savo misiją atlieka Afrikoje, bent porą kartų per metus atvažiuoja į Lietuvą.

Gyvenimas kaime, pasak Kęstučio, viskas, ko reikia sėlai: čia paprastas gyvenimas, išaukštintas mąstymas.

Tuos, kuriems rūpi jų dvasinis augimas, Kęstutis mielai laukia susitikimuose Ignalinoje, pasiryžęs drauge ieškoti tobulėjimo kelių.

2008 m. balandžio 19 d., Nr. 29 (7013), „Naujoji Vaga“, Ignalinos rajono laikraštis